

Sygn. akt III RC 526/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący SSR Stanisław Żmuda

Protokolant Justyna Kosińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2013 roku w K.

sprawy z powództwa B. P.

przeciwko R. P.

o alimenty

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powódka domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie 500 złotych miesięcznie. Uzasadniając żądanie twierdziła, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy pozwanego, że jej zdrowie od chwili rozvodu uległo pogorszeniu, że dolegają jej różne choroby i musi ponosić koszty ich leczenia oraz że pobierana renta inwalidzka nie pozwala na zaspokojenie jej potrzeb.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa twierdząc, iż wykonuje już obowiązek alimentacyjny wobec dwojga pełnoletnich dzieci stron, ponosi znaczną część kosztów za zajmowane przez obie strony lokal mieszkalny, że sam poważnie choruje i z uwagi na trudną sytuację materialną nie jest w stanie ponosić kosztów swego leczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 25 września 2008 roku małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z wyłącznej winy pozwanego.

(akta Sądu Okręgowego w Świdnicy I C 289/08)

Strony zamieszkują wspólnie w jednym lokalu mieszkalnym. Powódka posiada znaczny stopień niepełnosprawności przyznany na stałe. U powódki ustalono również częściową niezdolność do pracy, pozostającą w związku ze stanem narządu wzroku, na czas do 31 marca 2015 roku. Jest leczona z powodu choroby oczu (...), ślepoty oka prawego i częściowo lewego, zaćmy początkowej obu oczu. Posiada także częste objawy migreny ocznej, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nawracającą rwę kulszową, częste nieżyty dróg oddechowych, anemię i podwyższony cholesterol.

(zeznania powódki, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 19 maja 2009 roku, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 31 stycznia 2012 roku, zaświadczenie lekarskie z dnia 19 sierpnia 2013 roku)

Pobiera rentę inwalidzką w kwocie 561 złotych oraz dodatek pielęgnacyjny w kwocie 152 złote. Korzysta z trzech par okularów koniecznych przy poruszaniu się, czytaniu lub oglądaniu telewizji. Co kilka miesięcy wymienia któreś szkła, czego koszt wynosi od 120 do 200 złotych. Na leki wydaje około 100 złotych miesięcznie. Raz w roku jeździ

do specjalistycznej placówki leczniczej we W., gdzie ma ściągany płyn z piersi. Raz na 4 miesiące opłaca rachunek za gaz w kwocie 220 złotych. Uiszcza rachunki na energię elektryczną w kwocie 84 złote miesięcznie, zaś do wspólnoty mieszkaniowej opłaca miesięcznie 46 złotych.

(zeznania powódki, zaświadczenie Biura (...) z dnia 19 sierpnia 2013 roku, przekazy rentowe)

Powódka w okresie od dnia 31 stycznia 2008 roku do dnia 13 września 2011 roku była zarejestrowana jako osoba poszukująca pracy. Została skreślona z ewidencji dnia 14 września 2011 roku z powodu niezgłoszenia się w terminie ustalonym pomiędzy urzędem a poszukującym pracy. Urząd nie dysponował i nie dysponuje ofertami pracy dla kobiet z sytuacją zdrowotną powódki. 25 września 2013 roku powódka wykonała tomografię optyczną siatkówki za opłatą 70 złotych.

(zeznania powódki, pisma Urzędu Pracy w K. z dnia 23 września 2013 roku i 10 października 2013 roku, faktura z dnia 25 września 2013 roku)

Pozwany pracuje w (...) jako specjalista do spraw transportu, gospodarki magazynowej i utrzymania czystości. Jego średnie wynagrodzenie wynosi 1794 złote netto miesięcznie. Płaci alimenty w kwocie 350 złotych na córkę M., będącą studentką piątego roku Wyższej Szkoły (...) oraz będącego po egzaminie maturalnym syna K. w kwocie 300 złotych. Płaci rachunki za gaz co cztery miesiące w kwocie 220 złotych na zmianę z powódką, za (...) P. opłaca 39,90 złotych, za odpady komunalne 57 złotych a Internet 39,82 złotych, uiszcza opłatę za wodę w kwocie około 100 złotych miesięcznie. Nadto pozwany raz w roku ponosi opłatę za wieczyste użytkowanie 11 złotych, podatek od nieruchomości 62 złote, usługi kominiarskie 21 złotych. Pozwany również zakupuje na zimę węgiel w ilości 1,5 – 2 ton za około 1300 – 1500 złotych oraz drewno opałowe za około 400 złotych. Średni miesięczny koszt opału w rozliczeniu za cały rok wynosi około 150 złotych. Pozwany w kwietniu pobrał pożyczkę w zakładzie pracy w kwocie 3000 złotych na bieżące potrzeby i spłaca ją w ratach po 200 złotych miesięcznie.

(zeznania pozwanego, zaświadczenie o zarobkach, dowody wpłat i faktury w aktach sprawy)

Pozwany choruje na zaawansowane zwyrodnienie stawu biodrowego i żylaki, stale pobiera leki przeciwbólowe oraz leki na rozrzedzenie krwi, których koszt wynosi około 100 złotych miesięcznie. Stan jego zdrowia wymaga leczenia operacyjnego, lecz z uwagi na brak środków finansowych nie decyduje się na takie leczenie.

(zeznania pozwanego, wynik badania radiologicznego z dnia 26 września 2012 roku)

Prócz będących na utrzymaniu stron dzieci M. i K. wraz ze stronami zamieszkuje niepełnosprawny syn Ł. posiadający rentę w kwocie 610 złotych.

(zeznania stron, zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 3 października 2013 roku)

Powódka przeprowadziła ostatnio remont łazienki wydając na materiały 700 złotych i robociznę 400 złotych.

(zeznania powódki)

Sąd zważył co następuje.

Jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Przesłanką, od której także zależne jest powstanie obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia, jest spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, niemającego jednak cech niedostatku. Dla oceny, czy przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej występuje, przeprowadzić należy porównanie każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie

istniałoby, gdyby rozwód nie został w ogóle orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie. W omawianej sytuacji uprzywilejowanie małżonka niewinnego polega na tym, że może on żądać alimentów od małżonka winnego, chociażby nie znajdował się w niedostatku. Przyjęte uregulowanie nie daje wprawdzie małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb.

Ocenić należy, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki uzasadniające uwzględnienie powództwa na podstawie art. 60 § 1 kpc. Orzeczenie rozvodu stron nie pociągnęło za sobą istotnego pogorszenia sytuacji materialnej powódki. Z poczynionych ustaleń wynika w sposób oczywisty, iż jej sytuacja materialna jest trudna, jednakże tylko ta okoliczność nie może przesądzać o uwzględnieniu powództwa.

Również trudna jest sytuacja materialna pozwanego. Jest on obciążony obowiązkiem alimentacyjnym wobec dzieci, z którego wywiązuje się dobrowolnie, a nadto przyczynia się sam do ponoszenia części kosztów utrzymania powódki przez uiszczania w znaczącym wymiarze opłat za zajmowane wspólnie mieszkanie, z którego korzysta powódka. Wprawdzie pozwany średnio zarabia 1794 złote, jednakże po uwzględnieniu płaconych alimentów na rzecz pełnoletnich dzieci w łącznej kwocie 650 złotych oraz opłat za media i wyliczoną średnią opłatą za opał, co stanowi łącznie około 1100 złotych miesięcznie, pozostaje mu o dyspozycji około 690 złotych. Z tej kwoty pozwany uiszcza jeszcze opłaty za usługi kominiarskie, wieczyste użytkowania oraz podatek od nieruchomości.

Powódka również uiszcza część kosztów za zajmowany lokal mieszkalny ale jest to kwota znacząco mniejsza od uiszczanej przez pozwanego. Łączny dochód powódki z tytułu renty i zasiłku pielęgnacyjnego wynosi 714 złotych. Uiszczane przez nią opłaty, w szczególności za gaz, światło i na rzecz wspólnoty mieszkaniowej wynoszą w rozliczeniu miesięcznym kwotę około 185 złotych, a więc do jej dyspozycji pozostaje kwota około 520 złotych miesięcznie.

Zważyć należy, iż sytuacji materialna obojga stron jest trudna, zarówno powódka jak i pozwany cierpią na poważne dolegliwości stanu zdrowia i z uwagi na brak środków finansowych mają problem z podjęciem optymalnego leczenia. Nieznaczna różnica w wysokości pozostającej po odliczeniu poniesionych wydatków części zarobków pozwanego i części renty powódki, przy uwzględnieniu powyższych okoliczności oraz tym, iż pozwany już częściowo przyczynia się do ponoszenia kosztów utrzymania powódki nie może stanowić podstawy do uwzględnienia powództwa.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji zgodnie z art. 60 § 2 kro.